

Stoler vi på alle myndigheter ?

Vi vil jo så gjerne tro godt om våre myndigheter. De vil oss så vel, sier de. Som avisleser i noen årtier fester det seg likevel et bilde som svekker troverdigheten. Det skyldes vel at myndighetene bare består av levende mennesker. Her og nå setter vi søkelyset på *tre organer* som bestemmer grensene for hva vi skal tåle av *elektromagnetisk stråling* fra mobiltelefoner, WiFi, iPads o.l. I dette bildet utgjør disse tre trinn i en stige med gjensidig koblede argumenter. De støtter seg på hverandre. Derfor sies det "alle er enige".

Folk glemmer lett at de nevnte produktene avgir stråling fra små innebygde radiosendere. 5G-systemet er ennå ukjent for mange. Stråletrusselen mot befolkningen bare øker og øker. Det gjelder risiko for alvorlige helseskader. I disse dager leser vi en nyttig klartekst om et annet helseproblem : "Vi kan ikke være så redde for å skremme, at vi ikke advarer mot reelle farer." (dr. A.G. Nyborg, Aftenposten 4/9 2020.)

Hvordan håndterer Folkehelseinstituttet (FHI) en ny helsetrussel ?

[FHI](#) leverte i 2012 rapport fra en ekspertgruppe til Helsedepartementet: "Det kan ikke påvises at stråling fra mobiler og trådløse nett er farlig.". Da ble det vel stille fra de urolige kritikerne ? Nei dessverre, for konklusjonen var basert på sviktende grunnlag, sa kritikerne.

Nå er FHI allerede overbelastet med koronakrisen. Men FHI bør nok forberede seg på et enda større problem. *Strålekrisen* vil om ikke lenge komme i tillegg og vil ramme enda flere mennesker. Stråleskader kan utvikles langsomt og det kan ta år før de blir påvist. Worst-case ved helserisikoene ved slik stråling er kreft i form av hjernesvulster. Man frykter at dette blir en realitet som ikke kan bortforklares. Derfor bør FHI bruke føre-var prinsippet. Eller vil de fortsatt trosse advarsler fra en lang rekke utenlandske forskere ?

Tilstanden i Norge for den medisinske kompetansen om problemet er meget svak. Det finnes pr. 2020 ingen spesialistutdannelse for leger på dette krevende fagområdet. Vi har altså god grunn til vår bekymring.

På FHIs nettsider leser vi at de baserer seg på grenseverdier for stråling fastsatt av Direktoratet for stråling og atomsikkerhet (DSA). På DSAs nettsider leser vi at de i sin tur baser seg på en privat utenlandsk komité (ICNIRP). Altså: FHI kopierer DSA som kopierer ICNIRP. Det er derfor viktig å kontrollere det grunnleggende premiss. Her skal vi se nærmere på saken.

DSA er fagetaten som skal orientere oss om farene ved slik stråling

På [DSAs](#) nettsider leser vi bl.a.: "Med den relativt omfattende kunnskapen vi har, er det ikke grunn til å anta at 5G er helseskadelig. (.....) Vi har ikke grunn til å tro at innføring av 5G vil endre dette. (...) Ut fra dagens kunnskap er det ikke grunnlag for å anta at eksponeringen fra trådløs teknologi har negativ påvirkning på dyre- og planteliv."

Dette er ikke beroligende. Etatens holding til problemet er gjennomgående basert på det de kaller "gjeldende strålegrenser" og refererer til komitéen ICNIRP (www.icnirp.org). De refererer også til FN som kilde for dette. Når vi skreller bort den pondus disse organer ellers er omgitt av, koker det ned til konkrete spørsmål vi ikke får skikkelig svar på. DSA skriver: "Med den nåværende kunnskap ...osv...." Men hva har DSA gjort for å skaffe seg oversikt over nyere kunnskap fra internasjonale leger og forskere ?

DSA blir fra flere hold kritisert for å være dogmatisk og skråsikker i sin oppfatning om helserisikoene. De baserer seg utelukkende på en bestemt kilde, nemlig komitéen ICNIRP.

DSA bør anklages for at:

1. De fortier og ser bort fra andre kunnskapskilder og forskningsrapporter enn de som er "harmonisert" med ICNIRP.
2. De fortier og ser bort fra andre helseskader enn oppvarming av cellevev.
3. De unnlater å gi aktuell informasjon til politiske ledere, ansvarlige organer og til befolkningen om disse farene.

Vi vet at i bakevjer flyter strømmen alltid i motsatt retning. Slik er det i Norge.

DSA tror ikke på advarslene om helserisikoer fra 237 forskere i 41 nasjoner kunngjort i en nyere appell til WHO og FN. En omfattende kildesamling (25 s.) for vitenskapelige rapporter om problemet er utarbeidet av organisasjonen Folkets Strålevern (www.stralevern.org). Den står til rådighet for myndighetene og alle interesserte.

DSA har i en årrekke støttet seg på det de kaller "fastsatte grenseverdier". Men hvis nå grenseverdiene er *uforsvarlige* og bare er bestemt av en komité med altfor tett kontakt til telekomindustrien ? En rekke utenlandske fagetater har lenge anbefalt *langt lavere* strålingsnivåer.

ICNIRP er en privat komité uten demokratisk kontroll

ICNIRP (www.icnirp.org) anbefaler grenser for farlig stråling uttrykt i SAR-verdier (ref. basis 1,6 W/kg personvekt). Komiteen tar ikke hensyn til *andre skader* på mennesker enn oppvarming av cellevev. ICNIRP er ofte blitt kritisert for sin nære kontakt med telekomindustrien. Fra flere hold er det også kommet kritikk mot manglende demokratisk innsyn og deltagelse.

Komiteén viser sine opplysninger på nettsidene. De beroligende påstander om strålingsfaren er ikke troverdige. Opplysningene på komitéens FAQ sider er påfallende ordrike, runde og upresise i formen. Etter gjennomlesning ser vi at dette er *et mesterstykke i desinformasjon*.

Men hvorfor er komitéén så opptatt av å beskrive og gjenta at elektromagnetisk stråling ikke er farlig ? Vi minnes et megetsigende replikk fra Shakespeares Hamlet : "Jeg syns han protesterer for meget". Alle disse omfattende benektelsene skaper bare ny tvil om komitéén egentlig tror på det den selv uttaler. Den påfallende uviljen til klar tale gjør at vi er henvist til andre kilder for å få frem nøytrale og mer tillitvekkende opplysninger.

Til tross for sin tilsynelatende åpenhet med allsidige nettsider blir det vesentlige utelatt. Vi får inntrykk av at det sensitive er omhyggelig fortiet. Tildekkingen av ømtålelige punkter er ikke utført av amatører. Dette er gjort av eksperter på tilslørende kommunikasjon.

Det vi savner er nettsider med klare, direkte og nærgående spørsmål og svar som publikum er opptatt av. Bortforklaringer og unnaluringer er det ellers altfor mye av. De nåværende tekster fra ICNIRP er åpenbart skrevet for å beskytte selve komitéén, ikke for å opplyse publikum om fakta. Tekstene er derfor spekket med forbehold og reservasjoner.

En rekke europeiske og amerikanske forskere og leger har i vitenskapelig rapporter uttrykt kritikk av de grenseverdier ICNIRP fortsatt bruker. Komiteén viser likevel en klar uvilje til overhodet å nevne sine kritikere.

Den avgjørende feil i systemet hos de tre organene nevnt foran er at de *ikke ønsker å motta tilbakemeldinger* fra andre fagkilder. Styringen skjer utelukkende etter prinsippet "vi alene vite". Det at et system nekter å motta feedback er en garantert oppskrift på totalhavari. Dette er en kjent erfaring for alle realister og ingeniører. Administrative systemer i offentlig forvaltning er intet unntak.

Vi spør: Kan en privat komité som ICNIRP holdes økonomisk og moralsk ansvarlig for eventuelle feilvurderinger og uholdbare råd ? Risikoen for enorme økonomiske krav mot telekomindustrien pga. stråleskader gjør at forsikringsselskaper ikke har våget å tilby forsikring mot slike skader. De pleier å unngå risiki som ikke er forsvarlige. Det er verd en ettertanke.

Kort sagt: ICNIRP minner i denne saken for mye om tobakksindustriens opplysningskontor.

Bør vi stole på dette ?

Prospero